

พหุปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจประเภทซื้อ-ขาย ขยะรีไซเคิล ภายใน
จังหวัดปทุมธานี

Multiple Factors Influencing the Performance of the Waste Recycling
Trade Business in Pathum Thani Province

ชลรดา เพ็งสว่าง^{1*} (Chonrada Pengsawang^{1*})

สมพล ทุงหว่า² (Somphon Thungha²)

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง พหุปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจประเภทซื้อ-ขาย ขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ 1.ศึกษาคุณสมบัติของทรัพยากรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี 2.ศึกษาความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ ของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี 3.ศึกษาความสามารถของผู้ประกอบการของธุรกิจ ซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี 4.ศึกษาระดับผลการดำเนินงานขององค์การของธุรกิจซื้อขาย ขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี 5.ศึกษาคุณสมบัติของทรัพยากร ความสามารถขององค์การในการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ และความสามารถของ

^{1*} นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (เพื่อความเป็นเลิศ) คณะบริหารธุรกิจ วิชาเอกการ จัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย E-mail P.chonrada16@gmail.com

² อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย E-mail sompon@ru.ac.th

^{1*} Master of Business Administration (Excellence Program), Faculty of Business Administration, Major in management, Ramkhamhaeng University, Thailand E-mail P.chonrada16@gmail.com

² Chairperson of the master of Business Administration of Business Administration, Faculty of Business Administration Ramkhamhaeng University, Thailand E-mail sompon@ru.ac.th

*Corresponding author: P.chonrada16@gmail.com

ผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ประชากร
ทรัพยากร ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ และความสามารถของ
ผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ประชากร
ที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ (เจ้าของ) ธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 327 ราย

ผลการศึกษาพบว่า 1.คุณสมบัติของทรัพยากรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัด
ปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือความมี
คุณค่าของทรัพยากร 2.ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การของธุรกิจ
ซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน
ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือรถ 3.ความสามารถของผู้ประกอบการของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัด
ปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจที่ส่งผลต่อระดับผลการดำเนินงานของ
องค์การ ได้แก่ ด้านทุนในเรื่องของจำนวนเงินทุน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ขนาดพื้นที่ที่ใช้สอย ทำเล
ที่ตั้งในเรื่องของทำเลของร้านอยู่ใกล้แหล่งขยะรีไซเคิลหลายแห่ง ทำเลของร้านส่งสินค้าไปยังผู้รับซื้อ
สะดวก ทำเลของร้านมีร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลอยู่ใกล้เคียง และความหลากหลายของขยะรีไซเคิลที่ร้านรับ
ซื้อ ส่วนปัจจัยด้านทุนในเรื่องของแหล่งเงินทุน และทำเลที่ตั้งในเรื่องของทำเลของร้านสะดวกต่อการนำ
ขยะรีไซเคิลมาขาย ที่แตกต่างกันจะไม่มีผลต่อระดับผลการดำเนินการขององค์การ

คำสำคัญ ธุรกิจซื้อ-ขายขยะรีไซเคิล, คุณสมบัติของทรัพยากร, ความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก
ทรัพยากรในองค์การ, ความสามารถของผู้ประกอบการ

Abstract

This study aims to investigate multiple factors influencing the performance of recycling buy-sell businesses in Pathum Thani Province. The specific objectives are. (1) to examine the characteristics of resources utilized in recycling buy-sell businesses in Pathum Thani. (2) to assess the organizational capability in utilizing these resources. (3) to evaluate the competencies of entrepreneurs in the recycling buy-sell sector (4) to analyze the organizational performance level of recycling buy-sell businesses. and (5) to determine the impact of resource characteristics, organizational capability, and

entrepreneurial competencies on business performance. The study population comprises 327 owners of recycling buy-sell businesses within Pathum Thani Province.

The findings reveal that the overall resource characteristics of these businesses are at a high level, with the most prominent aspect being resource value. The organizational capability in utilizing resources is also at a high level, with vehicle availability being the most influential factor. Similarly, the entrepreneurial competencies of business owners are found to be high. Fundamental business factors affecting organizational performance include financial capital, specifically the amount of investment capital, business duration, and operational space. Location-related factors influencing performance include proximity to multiple recycling waste sources, convenience in delivering recyclable waste to buyers, and the presence of nearby recycling waste shops. Additionally, the diversity of recyclable waste collected by businesses plays a significant role. However, variations in funding sources and the convenience of a business's location in terms of waste collection do not significantly impact organizational performance.

Keyword Recycling Waste Trade Business, Resource Attributes, Organizational Resource Utilization Capability Entrepreneurial Competency

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริโภคทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือยและขาดความยั่งยืน เช่น การใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล การตัดไม้ทำลายป่า และการทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ (Steffen et al., 2015) ปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบต่อระบบนิเวศและเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศไทยซึ่งมีอัตราการบริโภคทรัพยากรสูงและมีปริมาณขยะสะสมเพิ่มขึ้นทุกปี ประเทศไทยผลิตขยะจากครัวเรือนกว่า 28 ล้านตันต่อปี แต่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้เพียง 9.6 ล้านตัน (กรมประชาสัมพันธ์, 2566) ซึ่งสะท้อนถึงการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้เกิดธุรกิจรีไซเคิลขึ้นเพื่อช่วยลดปริมาณขยะและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และแนวคิดเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ (salika, 2566) ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาธุรกิจซื้อ-ขายขยะรีไซเคิลมากขึ้น

ปัจจุบันธุรกิจรีไซเคิลในประเทศไทยมี 4 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) ธุรกิจรับซื้อของเก่า 2) ธุรกิจรับย่อยขยะพลาสติก 3) ธุรกิจหลอมและรีดเม็ดพลาสติก และ 4) ธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์จากพลาสติกรีไซเคิล (กรมประชาสัมพันธ์, 2566) ธุรกิจเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการลดปริมาณขยะฝังกลบ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากรที่เคยถูกมองว่าไร้ค่า

ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นหนึ่งในเขตเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ปริมาณขยะเฉลี่ยอยู่ที่ 2,600 ตันต่อวัน โดยมีส่วนหนึ่งที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ผ่านระบบรีไซเคิลที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับขยะพลาสติก แก้ว และโลหะ (ข่าวสารจังหวัดปทุมธานี, 2023) อย่างไรก็ตาม การดำเนินธุรกิจรีไซเคิลยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ความพร้อมขององค์กรในด้านเทคโนโลยีและเครือข่ายธุรกิจ รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของทรัพยากร ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากองค์การและความสามารถของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อ-ขายขยะรีไซเคิลในจังหวัดปทุมธานี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากจะช่วยให้เข้าใจปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จของธุรกิจรีไซเคิล และสามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาคุณสมบัติของทรัพยากรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี
2. ศึกษาความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ ของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี
3. ศึกษาความสามารถของผู้ประกอบการของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี
4. ศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี
5. ศึกษาคุณสมบัติของทรัพยากร ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ และความสามารถของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1). ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล(เจ้าของ) ภายในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 1,509 ราย (ข้อมูลจากสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดปทุมธานี 2567) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จาก

การคำนวณเท่ากับ 316 ตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บตัวอย่างสำรองเพิ่มร้อยละ 5 ประมาณ 15 ตัวอย่างเพื่อเป็นการป้องกันความผิดพลาดจากการเก็บตัวอย่างและป้องกันสำหรับการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 327 ตัวอย่าง

2). เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ใน ครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้องานวิจัยผ่านหนังสือวิชาการ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นเพื่อแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมตรงตามความมุ่งหมายในการศึกษา 2. ศึกษาข้อคำถามที่มาจากแบบสอบถามของงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาถึงความสอดคล้อง ครอบคลุม และตรงประเด็น และออกแบบ สร้างข้อคำถามเพื่อให้แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้ 3. นำแบบสอบถามที่ออกแบบและสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อเป็นการตรวจสอบและขอคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามครอบคลุมและตรงประเด็นกับเนื้อหามากที่สุด มีความสมบูรณ์มากที่สุด และพร้อมที่จะนำเสนอต่อคณะกรรมการการค้นคว้าอิสระ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามใหม่ให้มีความถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์ก่อนการนำไปใช้ 4. ศึกษาชุดแบบสอบถามฉบับร่าง ที่ได้รับการปรับปรุงถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ในการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และเพื่อตรวจสอบความถูกต้องสำหรับข้อคำถาม

3). การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

โดยผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถามทั้ง online และ กระดาษ เพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการกรอกแบบสอบถาม เมื่อทำการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนที่ต้องการ โดยผู้ศึกษาจะทำการตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาทำการลงรหัส (Coding) ตามรหัสที่ได้กำหนด เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป โดย 1). ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentages) สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม 2). ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับศึกษา การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย คุณสมบัติของทรัพยากรความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์กร ความสามารถของผู้ประกอบการและผลการดำเนินงานขององค์กร 3). ใช้ independent-sample t-test สำหรับการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจ ในกรณีตัวแปรปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจมี 2 กลุ่ม ใช้ one way ANOVA สำหรับการ

เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของธุรกิจ กรณีที่ตัวแปรปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจมีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ multiple regression เพื่อวิเคราะห์ระดับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ผลการวิจัย

1). ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของธุรกิจซื้อ - ขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 327 คน พบว่า ใช้เงินทุนเป็นเงินของตัวเอง 218 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ใช้จำนวนเงินลงทุน 100,000 – 300,000 บาท 169 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาดำเนินธุรกิจ 6 – 10 ปี 158 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 มีพื้นที่ใช้สอย 0.5 – 1 ไร่ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 โดยทำเลของร้านสะดวกต่อการที่คนนำขยะรีไซเคิลมาขาย ใช้ 325 คน คิดเป็นร้อยละ 99.5 ทำเลของร้านอยู่ใกล้แหล่งขยะรีไซเคิลหลายแห่ง ไม่ใช่ 166 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 ทำเลของร้านส่งสินค้าไปยังผู้รับซื้อ สะดวก 325 คน คิดเป็นร้อยละ 99.4 ทำเลของร้านมีร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลอยู่ใกล้เคียง ใช้ 240 คน คิดเป็น 73.4 ประเภทของขยะรีไซเคิลที่ร้านของท่านรวบรวม และรับซื้อ 21 – 30 ชนิด 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9

2). ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรคุณสมบัติของทรัพยากรของธุรกิจซื้อขาย-ขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย ความมีคุณค่าของทรัพยากร ความคงทนของทรัพยากร ความไม่สามารถถูกลอกเลียนแบบได้ง่ายของทรัพยากร และความเหมาะสมของทรัพยากร โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณสมบัติของทรัพยากรในภาพรวมรายด้าน

คุณสมบัติของทรัพยากร	n = 327			
	$\bar{x}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
ความมีคุณค่าของทรัพยากร	4.39	0.52	มากที่สุด	1
ความคงทนของทรัพยากร	2.07	0.79	น้อย	4
ความไม่สามารถถูกลอกเลียนแบบได้ง่ายของทรัพยากร	3.90	0.65	มาก	3
ความเหมาะสมของทรัพยากร	4.29	0.56	มากที่สุด	2
รวมเฉลี่ย	3.66	0.44	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับความคิดเห็นต่อคุณสมบัติของทรัพยากรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความมีคุณค่าของทรัพยากร รองลงมาคือความเหมาะสมของทรัพยากร ความไม่สามารถถูกลอกเลียนแบบได้ง่ายของทรัพยากรตามลำดับ และน้อยที่สุดคือความคงทนของทรัพยากร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี RBV ของ (Barney, 1991 อ้างใน มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าทรัพยากรที่มีคุณค่า เหมาะสม และลอกเลียนแบบได้ยาก จะช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับธุรกิจ

3).ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ในองค์กร ของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย เงินทุน คน เครื่องมือ/เครื่องจักร และรถ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์กรในภาพรวมรายด้าน

ความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จาก		n = 327		
ทรัพยากรในองค์กร	$\bar{x}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
เงินทุน	4.04	0.54	มาก	3
คน	4.30	0.62	มากที่สุด	2
เครื่องมือ/เครื่องจักร	4.05	0.46	มาก	4
รถ	4.36	0.54	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.19	0.41	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับความคิดเห็นต่อความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์กรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือรถ รองลงมาคือคน เครื่องมือ/เครื่องจักรตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ เงินทุน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร เช่น ยานพาหนะ บุคลากร และเครื่องจักร เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจรีไซเคิล ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี RBV (อ้างใน มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) และ (วิราภรณ์ พึ่งพิศ และคณะ, 2019) ค้นพบว่าบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญในการใช้ทรัพยากรภายในองค์กร

4). ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรความสามารถของผู้ประกอบการของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย ความสามารถในการตัดสินใจ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถของผู้ประกอบการในภาพรวมรายด้าน

ข้อ	ความสามารถของผู้ประกอบการ	n = 327			
		$\bar{x}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1.	ความสามารถในการตัดสินใจ	4.29	0.49	มาก	1
	รวมเฉลี่ย	4.29	0.49	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่าระดับความคิดเห็นต่อความสามารถของผู้ประกอบการของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับทฤษฎีผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Theory) ของ Schumpeter (1934) ซึ่งเน้นว่าผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดีสามารถสร้างนวัตกรรมและความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ นอกจากนี้ยังสนับสนุนงานวิจัยของ (มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ที่พบว่า ความสามารถในการตัดสินใจและการบริหารทรัพยากรของผู้ประกอบการ มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจรีไซเคิล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดร.วนิดา บุญโถม, 2562) ยังชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาและการวิเคราะห์ของผู้ประกอบการ มีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของธุรกิจ

5). ผลการวิเคราะห์สถิติของตัวแปรระดับผลการดำเนินงานขององค์กรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย กำไร คุณภาพของสินค้า ผลผลิตภาพ ความรวดเร็วในการส่งมอบและบริการ และความยืดหยุ่น ปรับตัวสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลการดำเนินงานขององค์กรในภาพรวมรายด้าน

ระดับผลการดำเนินงานขององค์กร	n = 327			
	$\bar{x}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
กำไร	4.32	0.69	มากที่สุด	3
คุณภาพของสินค้า	4.43	0.54	มากที่สุด	2
ผลิิตภาพ	4.17	0.47	มาก	5
ความรวดเร็วในการส่งมอบและบริการ	4.62	0.53	มากที่สุด	1
ความยืดหยุ่นปรับตัวสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	4.20	0.59	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.35	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 พบว่าระดับความคิดเห็นต่อระดับผลการดำเนินงานขององค์กรของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความรวดเร็วในการส่งมอบและบริการ รองลงมาคือคุณภาพของสินค้า กำไร ความยืดหยุ่นปรับตัวสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ ผลิิตภาพ การศึกษาในครั้งนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Operational Performance Theory) และแนวคิด Competitive Advantage ของ (Porter, 1985) ซึ่งระบุว่าความสามารถในการส่งมอบสินค้าและบริการอย่างรวดเร็วและมีคุณภาพช่วยเสริมสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและเพิ่มผลกำไรของธุรกิจ นอกจากนี้ ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พลทวี บุญศรีพิทักษ์ และคณะ, 2016) ซึ่งระบุว่ากลยุทธ์ด้านการพัฒนาทักษะพนักงานและการปรับปรุงความรวดเร็วในการให้บริการ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มผลการดำเนินงานของธุรกิจรีไซเคิล และงานวิจัยของ (วิราภรณ์ พึ่งพิศ และคณะ, 2019) ที่พบว่าความสามารถขององค์กรและสมรรถนะของผู้บริหารมีผลโดยตรงต่อคุณภาพสินค้าและผลกำไรของธุรกิจรีไซเคิล

6). ผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี มีความแตกต่างกันตามตัวแปรปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจ ได้แก่ ทุน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ขนาดพื้นที่ใช้สอย ท่าเลที่ตั้ง และความหลากหลายของขยะรีไซเคิลที่รับซื้อ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจ	ผลการดำเนินงานของ		ผลการทดสอบสมมติฐาน
	องค์การ สถิติ	P-value	
ทุน			
แหล่งเงินทุน	F = -0.97	0.40	ปฏิเสธสมมติฐาน
จำนวนเงินทุน	F = 6.12	0.00	ยอมรับสมมติฐาน
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	F = 15.15	0.00	ยอมรับสมมติฐาน
ขนาดพื้นที่ใช้สอย	F = 4.71	0.00	ยอมรับสมมติฐาน
ทำเลที่ตั้ง			
ทำเลของร้านสะดวกต่อการที่นำ ขยะรีไซเคิลมาขาย	t = -0.81	0.41	ปฏิเสธสมมติฐาน
ทำเลของร้านอยู่ใกล้แหล่งขยะรี ไซเคิลหลายแห่ง	t = -3.87	0.00	ยอมรับสมมติฐาน
ทำเลของร้านส่งสินค้าไปยังผู้รับซื้อ	t = -0.81	0.41	ปฏิเสธสมมติฐาน
ทำเลของร้านมีร้านรับซื้อขยะรี ไซเคิลอยู่ใกล้เคียง	t = -2.58	0.01	ยอมรับสมมติฐาน
ความหลากหลายของขยะรีไซเคิล ที่รับซื้อ	F = 15.67	0.00	ยอมรับสมมติฐาน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 5 เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจ ได้แก่ ทุน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ขนาดพื้นที่ใช้สอย ทำเลที่ตั้ง และความหลากหลายของขยะรีไซเคิลที่รับซื้อ ของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี ที่แตกต่างกัน พบว่า (1).จำนวนเงินทุน (2).ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ (3).ขนาดพื้นที่ใช้สอย (4).ทำเลของร้านอยู่ใกล้แหล่งขยะรีไซเคิลหลายแห่ง (5).ทำเลของร้านมีร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลอยู่ใกล้เคียง และ 6.ความหลากหลายของขยะรีไซเคิลที่รับซื้อ มีผลการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน สอดคล้องกับทฤษฎี Resource-Based View (RBV) ของ (Barney, 1991) ที่ระบุว่า ทรัพยากรที่มีคุณค่า (Valuable) และสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร ซึ่งสนับสนุนข้อค้นพบที่ว่า จำนวนเงินทุนและขนาดพื้นที่ใช้สอยเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ งานวิจัยของ (มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ระบุว่า ขนาดพื้นที่ในการรวบรวม คัดแยก และจัดเก็บขยะรีไซเคิล รวมถึงความหลากหลายของขยะรีไซเคิลที่รับซื้อ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งสนับสนุนข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ และขณะเดียวกัน งานวิจัยของ (พลทวี บุญศรีพิทักษ์ และคณะ, 2016) พบว่า ทำเลที่ตั้งและการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วย

สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจรีไซเคิล ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบที่ว่า ทำเลของร้านที่อยู่ใกล้แหล่งขยะรีไซเคิลและร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ส่วน (1).แหล่งเงินทุน (2).ทำเลของร้านสะดวกต่อการที่นำขยะรีไซเคิลมาขาย (3).ทำเลของร้านส่งสินค้าไปยังผู้รับซื้อ มีผลการดำเนินงานของธุรกิจไม่แตกต่างกัน

7). คุณสมบัติของทรัพยากร ซึ่งประกอบด้วย ความมีคุณค่าของทรัพยากร ความคงทนของทรัพยากร ความไม่สามารถถูกลอกเลียนแบบได้ง่ายของทรัพยากร และความเหมาะสมของทรัพยากร ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ ซึ่งประกอบด้วย เงินทุน คน เครื่องมือ/เครื่องจักร และรถ ความสามารถของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการตัดสินใจ ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อขายขยะรีไซเคิล ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) สำหรับสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์คุณสมบัติของทรัพยากร ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ ความสามารถของผู้ประกอบการที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์การ ของธุรกิจซื้อ-ขาย ขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัดปทุมธานี (n = 327)

ตัวแปรพยากรณ์	B	SE (B)	Beta	t	sig
(Constant)	1.131	0.138		8.176	0.000
ความเหมาะสมของทรัพยากร	0.154	0.044	0.201	3.467	0.001
ความสามารถในการตัดสินใจ	0.244	0.039	0.280	6.287	0.000
ความมีคุณค่าของทรัพยากร	0.201	0.042	0.244	4.782	0.000
เงินทุน	0.185	0.040	0.234	4.633	0.000
ความคงทนของทรัพยากร	-0.056	0.018	-0.104	-3.153	0.002

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

R2 adjust = 0.676 F = 134.234 Sig = 0.000

จากตารางที่ 4.6.3 พบว่า R2 adjust = 0.676 แสดงว่าด้านความเหมาะสมของทรัพยากร ด้านตัดสินใจ ด้านคุณค่า ด้านทุน และด้านคงทน สามารถอธิบายความผันแปรของคุณสมบัติของทรัพยากร ความสามารถขององค์การในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในองค์การ ความสามารถของผู้ประกอบการมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจซื้อ-ขาย ขยะรีไซเคิล ภายในจังหวัด

ปทุมธานี ได้ร้อยละ 67.6 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อีกร้อยละ 32.4 เป็นปัจจัยอื่น และจากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ถดถอยสามารถเขียนเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปแบบของคะแนนดิบ

$$\text{ผลการดำเนินงานขององค์กร} = 1.131 + 0.154(\text{ความเหมาะสมของทรัพยากร}) + 0.244(\text{ความสามารถในการตัดสินใจ}) + 0.201(\text{ความมีคุณค่าของทรัพยากร}) + 0.185(\text{เงินทุน}) - 0.056(\text{ความคงทนของทรัพยากร})$$

สมการทำนายในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน

$$\text{ผลการดำเนินงานขององค์กร} = 0.201(\text{ความเหมาะสมของทรัพยากร}) + 0.280(\text{ความสามารถในการตัดสินใจ}) + 0.244(\text{ความมีคุณค่าของทรัพยากร}) + 0.234(\text{เงินทุน}) - 0.104(\text{ความคงทนของทรัพยากร})$$

บทสรุป

จากการศึกษาพบว่า ธุรกิจประเภทซื้อ-ขายขยะรีไซเคิลในจังหวัดปทุมธานี มีศักยภาพในการดำเนินงานสูง โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้เงินทุน 100,000 – 300,000 บาท และมีระยะเวลาดำเนินธุรกิจระหว่าง 6 – 10 ปี ทำเลของร้านอยู่ใกล้แหล่งขยะรีไซเคิลหลายแห่ง และทำเลของร้านมีร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลอยู่ใกล้เคียง และร้านส่วนใหญ่รับซื้อขยะรีไซเคิลหลากหลายประเภท ทรัพยากรทางธุรกิจถูกประเมินว่าอยู่ในระดับดี โดยเฉพาะในด้านความมีคุณค่าและความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ความคงทนของทรัพยากรยังเป็นจุดอ่อนที่ต้องได้รับการปรับปรุง ในขณะเดียวกัน ความสามารถขององค์กรในการใช้ทรัพยากรอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะการบริหารจัดการรถและบุคลากร ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักของธุรกิจ ความสามารถในการตัดสินใจของผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ ขณะที่ผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีความรวดเร็วในการส่งมอบและคุณภาพของสินค้าที่สูง ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน ได้แก่ เงินทุน ขนาดพื้นที่ใช้สอย และทำเลที่ตั้ง ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ระดับผลการดำเนินงานของร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลภายในจังหวัดปทุมธานี ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยพื้นฐานทางธุรกิจที่แตกต่างกัน โดยมีปัจจัยสำคัญ ได้แก่ จำนวนเงินทุน ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ ขนาดพื้นที่ใช้สอย ทำเลที่ตั้ง และความหลากหลายของขยะรีไซเคิลที่รับซื้อ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้

ส่งผลต่อประสิทธิภาพและผลกำไรของธุรกิจ สอดคล้องกับแนวคิด Resource-Based View (RBV) ของ (Barney, 1991 อ้างใน มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ที่ระบุว่า ทรัพยากรที่มีคุณค่าและสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันขององค์กร ในด้านคุณสมบัติของ ทรัพยากร ความเหมาะสมของทรัพยากรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถขององค์กรในการเลือกและใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ที่กล่าวว่าคุณสมบัติของทรัพยากร โดยเฉพาะด้าน ความ มีคุณค่าและความเหมาะสม มีผลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจรีไซเคิล อีกปัจจัยสำคัญคือ ความสามารถในการตัดสินใจของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นตัวกำหนดความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดสรรเงินทุนและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ งานวิจัยของ (ดร.วนิดา บุญ โฉม, 2562) และ (มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ต่างระบุว่า ความสามารถในการตัดสินใจและการบริหารจัดการ ทรัพยากรมีอิทธิพลโดยตรงส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของ ผู้ประกอบการในการขับเคลื่อนองค์กร นอกจากนี้ ความมีคุณค่าของทรัพยากร ยังเป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันขององค์กร องค์กรที่สามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมี แนวโน้มที่จะสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน งานวิจัยของ (มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ระบุว่า ธุรกิจที่สามารถบริหารจัดการทรัพยากรได้ดี จะมีโอกาสสร้างผลตอบแทนทางธุรกิจที่สูงขึ้น ในส่วนของ เงินทุน พบว่าเป็นปัจจัยที่ช่วยให้องค์กรสามารถขยายธุรกิจและลงทุนในเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน องค์กรที่มีเงินทุนมั่นคงสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องแม้ในสภาวะ เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับ (พุลทวี บุญศรีพิทักษ์ และคณะ, 2016) ที่ระบุว่า การ บริหารเงินทุนและทรัพยากรเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจรีไซเคิล อย่างไรก็ดีตาม ความคงทนของทรัพยากรกลับมีอิทธิพลเชิงลบต่อผลการดำเนินงาน ซึ่งอาจสะท้อนถึง ข้อจำกัดในการปรับใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด องค์กรที่พึ่งพาทรัพยากรที่คงทนมากเกินไปอาจ ขาดความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ยากเมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Porter, 1985 อ้างใน มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์, 2552) ใน Competitive Advantage ซึ่งระบุว่า ความสามารถในการปรับตัวและใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความสามารถ ทางการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านความเหมาะสมของทรัพยากร การจัดการทรัพยากรให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจ ควรมีการบริหารจัดการทรัพยากรให้เหมาะสมกับบริบทของธุรกิจแต่ละประเภท เช่น การเพิ่ม

ประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การเลือกทำเลที่สามารถเข้าถึงแหล่งขะไร้ไซเคิลได้ง่าย และการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการกระบวนการคัดแยกและจัดเก็บขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาทักษะการตัดสินใจของผู้ประกอบการ ความสามารถในการตัดสินใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโดยตรง ดังนั้น ควรมีการจัดอบรมหรือสร้างเครือข่ายความรู้ให้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจ การบริหารต้นทุน และการวางแผนกลยุทธ์ เพื่อช่วยให้สามารถตัดสินใจทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

3. การเสริมสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ธุรกิจควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น การพัฒนาเทคนิคการคัดแยกขยะให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการรีไซเคิล หรือการสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่ช่วยลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตให้กับธุรกิจ

4. การสนับสนุนด้านเงินทุนและการลงทุนในเทคโนโลยี เงินทุนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถขยายกิจการและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ภาครัฐควรมีมาตรการสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ หรือให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจรีไซเคิล เพื่อกระตุ้นการลงทุนและส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรม

5. การลดข้อจำกัดด้านความคงทนของทรัพยากรและเพิ่มความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน แม้ว่าความคงทนของทรัพยากรจะมีความสำคัญต่อธุรกิจ แต่หากมีการพึ่งพาทรัพยากรที่มีความคงทนสูงมากเกินไป อาจทำให้ธุรกิจขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น ควรมีการออกแบบกระบวนการทำงานที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ง่าย เช่น การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการรีไซเคิล หรือการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อเพิ่มโอกาสในการจัดหาวัตถุดิบและช่องทางการจัดจำหน่าย

บรรณานุกรม

- Acs, Z. J., & Audretsch, D. B. (1988). *Innovation in large and small firms: an empirical analysis*. The American economic review, 678-690.
- Amit, R., & Schoemaker, P. J. H. (1993). Strategic assets and organizational rent. *Strategic Management Journal*, 14(1), 33-46.
- Barney, J. B. (1991). *Firm resources and sustained competitive advantage*. Journal of Management, 17(1), 99-120.<https://doi.org/10.1177/014920639101700108>
- Beck, T., Demircuc-Kunt, A., & Levine, R. (2005). *SMEs, growth, and poverty: Cross country evidence*. Journal of economic growth, 10, 199-229.

- Casson, M. (1982). *The entrepreneur: An economic theory*. Martin Robertson.
- Chalermopol, S. (2020). *Recycling waste in Thailand: The role of waste buying shops in sustainable development*. Bangkok: Green Environment Press.
- Collis, D. J., & Montgomery, C. A. (1995). Competing on resources: Strategy in the 1990s. *Harvard Business Review*, 73(4), 118–128.
- Drucker, P. F. (1985). *Innovation and entrepreneurship: Practice and principles*. Harper & Row.
- Geyer, R., Jambeck, J.R., & Law, K.L. (2017). *Production, use, and fate of all plastics ever made*. *Science advances*, 3(7), e1700782.
- Grant, R. M. (1996). *Toward a resource-based theory of competitive advantage: Implications for strategy formulation*. *California Management Review*, 33(3), 114–135.
- OECD, P. (2017). *Enhancing the contributions of SMEs in a global and digitalized economy*. Paris. Retrieved Feb, 25, 2019.
- Mitchelmore, S., & Rowley, J. (2010). *Entrepreneurial competencies: A literature review and development agenda*. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 16(2), 92–111.
- Steffen, W., Richardson, K., Rockström, J., Cornell, S.E., Fetzer, I., Bennett, E.M., & Sörlin, S. (2015). *Planetary boundaries: Guiding human development on a changing planet*. *science*, 347(6223), 1259855.
- Tangen, S. (2005). *Demystifying productivity and performance*. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 54(1), 34-46.
- Tokuda, A. (2005). *The critical assessment of the resource-based view of strategic management: The source of heterogeneity of the firm*. *Ritsumeikan International Affairs*, 3, 125–150.
- กรมควบคุมมลพิษ. (2564). *รายงานสถานการณ์การจัดการขยะรีไซเคิลในประเทศไทย*. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- พอ.(พิเศษ) ผศ.ดร. พินัย วิถีสวัสดิ์. (2022). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขยะของ เทศบาลเมืองบึงยี่โถอำเภอธัญบุรีจังหวัดปทุมธานี: The Factors Affecting Waste Management in Bueng

- Yitho Municipality, Thanyaburi District, Pathum Thani Province. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 16(1), 1-15.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2563). แนวโน้มการเติบโตของธุรกิจรีไซเคิลในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- อัญชลี. (2564). ปัญหาและความท้าทายในการทำธุรกิจรีไซเคิลขยะในประเทศไทย. วารสารวิจัยสิ่งแวดล้อม, 23(4), 112-128.
- ธวัชชัย. (2562). ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินธุรกิจรีไซเคิล. วารสารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ, 12(1), 23-34.
- ฐิติชัย อธิคมกุลชัย, & วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2015). การสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจรับซื้อขยะรีไซเคิลในจังหวัดนครปฐม. Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts), 8(2), 2092-2110.
- กรกฎ ไกรวงศ์. (2564). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยฐานทรัพยากรสภาวะองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมความเป็นผู้ประกอบการภายในองค์กรของผู้แทนยาและเวชภัณฑ์ของบริษัทยาข้ามชาติในประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล
- มารศรี เจษฎาปฏิพัทธ์. (2552). อิทธิพลของคุณสมบัติของทรัพยากร ความสามารถขององค์กรและความสามารถของผู้ประกอบการต่อผลการดำเนินงานขององค์กร: กรณีศึกษา ธุรกิจรวบรวมและรับซื้อขยะรีไซเคิลในภาคตะวันออกของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- พูลทวี บุญศรีพิทักษ์, อำนวย ปาอ้าย, ทวีศิลป์ กุลนาคดล, & ณัฐวุฒิ โรจน์นิรุตติกุล. (2016). การพัฒนากลยุทธ์การแข่งขันของธุรกิจรับซื้อของเก่า. Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn, 11(1), 159-170.
- วิราภรณ์ พึ่งพิศ, กฤษณนธ์ บึงไกร, & จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์. (2019). Organization, organizational competencies and executive capability towards performance of the organization: A case study of SMEs recycled garbage in Bangkok and Metropolitan Area. วารสารสำนัก หอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ, 8, 178-198.
- จุฑาธณัญญ์ จ., อัครธนเดชสิทธิ์ น., แสงทอง เ., & ตะเส ส. . (2024). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร. วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย, 6(2), 387-400.

- ภัทรกร จิรมหาโกคาและพัทธยา หลักเพ็ชร. (2558). *การศึกษาความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการบริการทางการแพทย์*. วารสารมนุษยศาสตร์ [Vol. 22 No. 2 \(2015\): กรกฎาคม - ธันวาคม 2558](#)
- ดร.วนิดา บุญโถม. (2562). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการดำเนินธุรกิจค้าขายทางในจังหวัดขอนแก่น*. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- วสันต์ วารีย์, อัมพน ห่อนาค และอมรรรณ รังกุล. (2555). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานและความสุขของพนักงานในสถานประกอบการของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในกรณีศึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มข. 5 (2) ก.ค. - ธ.ค. 55
- นราธร ปานดี. (2548) *ปัจจัยที่มีผลต่อการประสบความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการผลิต:กรณีศึกษาอุตสาหกรรมอาหาร* (Doctoral dissertation, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย).
- Singtanasarn, P. (2021). การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจส่งออกอาหารกระป๋องเปรียบเทียบกับธุรกิจส่งออกอาหารแห้งในประเทศไทยตามทฤษฎีฐานทรัพยากร. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*, 27(4), 33-52.
- กัญธนา ดิษฐ์แก้ว, & อโนทัย พลภาณุมาศ. (2025). การบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์กับการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการในประเทศไทย. *วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(1).
- จป TODAY. (2566). “ภาวะโลกเดือด” อากาศร้อนจัดและผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทั่วโลก. ค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.jorportoday.com/news/global-boiling/>
- Khaosod. (2021). การรีไซเคิลขยะในประเทศไทยและบทบาทของร้านรับซื้อขยะ. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.khaosod.co.th>
- Pollution Control Department. (2020). *Thailand waste management report*. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2567, จาก <http://www.pcd.go.th>
- Office of Pathum Thani. (2023). *Management and recycling of municipal waste in Pathum Thani*. Retrieved from Open Government Data of Thailand. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2567, จาก <https://data.go.th>